

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag cu sediul în Haarlem (Țările de Jos)
la 13 ianuarie 2016 – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Cauza C-18/16)

(2016/C 098/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag cu sediul în Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamant: K

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) din Directiva privind primirea ⁽¹⁾ este conform cu articolul 6 din Cart ⁽²⁾ ă:

- 1) într-o situație în care un resortisant al unei țări terțe a fost plasat în custodie publică în temeiul articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) din Directiva privind primirea și are dreptul, în temeiul articolului 9 din Directiva privind procedurile de azil ⁽³⁾, de a rămâne într-un stat membru până la adoptarea unei decizii în primă instanță cu privire la cererea sa de azil, și
- 2) ținând seama de Explicațiile cu privire la cartă (JO 2007, C 303/02) potrivit cărora restrângerile la care pot fi supuse drepturile prevăzute la articolul 6 nu le pot depăși pe cele permise chiar de articolul 5 alineatul (1) litera (f) din CEDO [Convenția europeană a drepturilor omului] și de interpretarea dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului acestei din urmă dispoziții, în special în Hotărârea din 22 septembrie 2015, Nabil și alții împotriva Ungariei, 62116/12, potrivit căreia luarea în custodie publică a unui solicitant de azil este contrară dispoziției citate anterior a CEDO în cazul în care această măsură nu a fost impusă în scopul îndepărtării?

⁽¹⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, p. 96).

⁽²⁾ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2007, C 303, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, p. 60).

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-23/16)

(2016/C 098/32)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: J. Hottiaux, agent)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, neinstituind un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier și nerealizând interconectarea acestuia cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (5) din Regulamentul nr. 1071/2009 din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului ⁽¹⁾

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Registrele electronice naționale trebuie să fie create și interconectate cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre până cel târziu la 31 decembrie 2012.

⁽¹⁾ JO L 300, p. 51.

Recurs introdus la 26 ianuarie 2016 de d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 18 noiembrie 2015 în cauza T-106/13, Synergy Hellas/Comisia Europeană

(Cauza C-45/16 P)

(2016/C 098/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (reprezentant: Konstantinos Damis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot a Hotărârii pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene la 18 noiembrie 2015 în cauza T-106/13 d.d. Synergy Hellas ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS/Comisia;
- admiterea în tot a acțiunii formulate la 20 februarie 2013 de societatea reclamantă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

1. Aplicarea eronată a principiului bunei-credințe în executarea contractului în litigiu.

Tribunalul a apreciat în mod eronat articolul 1134 din Codul civil belgian în ceea ce privește aplicarea principiului bunei-credințe în executarea contractului în litigiu.

2. Interpretarea și aplicarea eronată a unei clauze contractuale și aprecierea vădit eronată a probelor.

Tribunalul a efectuat o aplicare eronată a clauzei II.22 „Audituri financiare și alte controale” din anexa II la contractul în litigiu semnat ARTreat-224297.

3. Aprecierea vădit eronată a probelor și vicii de motivare.

Motivare insuficientă și contradictorie a secțiunilor hotărârii.

În mod vădit eronat, Tribunalul a denaturat mijloacele de probă prezentate.
